

Hüzün Eğrisi

— AYDIN UZKAN · 08 Ekim 2015

Ekinoksu uzundur son nefesin
Bir begonvil güzelliği yansıtır suretler
Çiğnemededen yutulmaz hayat
Ve gayya kuyusunda kaybolur bohemler

Kırılır kızıl aynalar

İçinin ışığını söndürür bir meczup

Üvey anne merhametiyle okşanır başlar

Tevbeler pıhtılaştır arafta

Ve göz kapanır, özden akar yaşlar

Doğum lekesidir her hüzün

Dönülmüş yeminlere şahittir diller

Dört nala kendine kaçır insan

Ve kaçak bir yolcunun ürkekliği ile yaşanır günler

Yalpalar her nabız

Sessiz harflerle yolcu edilir insanlar

Kimliksiz düşleri saklar denize kıyısız adalar

Çürür zulmün gamzesi

Ve aydınlığın kinasını yakar analar

Açılır ruhun gözenekleri

İntifadaya yürür dilsizin ağızındaki kelimeler

Mevsimini şaşırır bir kardelen

Ve buzlarını kırar mahzendeki düşler.

.
. .
. .
. .
. .
...
. .
. .
. .
. .
. .